

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی معیارهای بازنویسی شاهنامه برای کودکان و نوجوانان با تکیه بر داستان ضحاک مردوش

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

سیده مهسا مهدویان - کارشناس ارشد زبان و ادبیات کودک دانشگاه شهید بهشتی تهران

خلاصه مقاله:

از مهمترین کارکردهای ادبیات، انتقال مفاهیم تاریخی و فرهنگ ملل مختلف است. در بررسی سیر تکامل ادبیات کودک و نوجوان در ایران، نقش برجسته آثار بازنویسی و بازآفرینی به وضوح دیده می شود که پیش متن اکثریت آنها، متون کهن و امهات نظم و نثر فارسی هستند. شاهنامه فردوسی، برترین اثر حماسی فارسی، به منظور آشنا ساختن کودکان و نوجوانان با این اثر گرانبها، جنبه ی داستانی و روایی آن، آشنایی با تاریخ و اسطوره های ایران زمین و ...، از جمله آثاری است که تاکنون بیش از هر متن دیگری مورد توجه نویسندگان قرار گرفته است. هدف از نگارش و خلق بازنویسی و بازآفرینی ها در ادبیات کودک و نوجوان، افزون بر موارد ذکر شده، فراهم آوردن اثری مناسب از نظر فرم و محتوا برای مخاطب کودک و نوجوان است. تاکنون بررسی های بسیاری پیرامون شیوه های بازنویسی و بازآفرینی از متون کهن به صورت عام و شاهنامه به طور خاص، برای کودکان و نوجوانان انجام گرفته است. در این پژوهش، با روش توصیفی-تحلیلی، و با تکیه بر داستان پادشاهی ضحاک و قیام کاوه آهنگر و پادشاهی فریدون به بررسی تطبیقی بازنویسی های این روایت، برای گروه های سنی کودکان و نوجوانان به طور مجزا، و استخراج تفاوت های معیارهای بازنویسی برای این دو گروه سنی پرداختیم. تفاوت بازنویسی ها در میان آثار مربوط به گروه های سنی مختلف را می توانیم در دو محور کلی فرم و صورت و محتوا بررسی کنیم و از آن جمله می توان به بررسی تصاویر، بررسی توصیفات، وجود اشعار یا جملاتی از اصل پیش متن، توجه به نحوه روایت و اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، بازنویسی، کودک و نوجوان، حماسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978249>

